8. Ehk temma weidi wiwis
Se römo tunniga,
Nink näüs jo sinno silmist,
Kui tahhas unneta:
Meelt siski ärra heitko,
Tål om üts essa-arm,
So usk iks kindmas jägo,
Kül tullep pea röörn.

9. O önnis sa nink auwus,
Ke ussut, kannatat:
So kätte jääp se wöimus,
Nink auwo perrandat;
Sull' Jummal essi sadap
Weel nida öigust tääl,
Et römo laulo laulap
So waine kurblik meel.

Nemma kik lauliwa sedda laulo söamest nink waa melega nink kui se otsan olli, lammes essa Abram põlwile mahha, temma latse nink laste-latse teiwa seddasamma nink temma pallel helle hälega:

Meije Issa, ke sinna ollet taiwan, pühhendetus sago sinno nimmi. Sinno riik tulgo meile. Sinno tahtminne sündko, kui taiwan, nida ka ma pääl. Meije päiwalikko leiba anna

meile täämba, nink anna meile andis meije süda, nida kui meije andis anname ommile süüdleisile. Nink ärra saatko meid mitte kiusatusse sisse; enge pästa meid ärra kurjast: Sest sinno perrält om riik, wäggi nink auwustus iggawetses ajas. Amen.

Perran selle palwe luggemist tössiwa nemma ülles nink essa Abram önnist neid weel neide sönnuga: Issand önnistago teid nink hoitko teid; Issand töstko omma palget teije päle nink olgo teile armolik. — Amen. — nink waiklikko rahho nink Jummala armastamissega söamen lahkusiwa nemma üttestkoost ärra nink lätsiwa eggaüts omma koddo.

Br.